

Nyhetsbrev nr. 5 2020 från KMCH Support Group

Ekerö 10 november 2020

Hej, Namaste och Thashi Delek

Detta nyhetsbrev innehåller tyvärr få nyheter men det kompenseras av en mycket informativ text där Pär minns våra resor till skolhemmet. Den ger en fin bild av vägen till och vistelsen på skolhemmet.

Från skolhemmet

Skolan har öppnat igen

Det har varit många ändringar för våra barn vad gäller skolgången. Skolan stängdes först i mars samtidigt med en "lock down" av i princip hela Nepal. Den var stängd till den 30 juli då barnen åter kom till skolhemmet. Glädjen varade inte länge för redan den 20 september stängdes skolan igen. För resten av detta år trodde vi då. Men så den 2 november beslöt man än en gång att öppna skolan. Vi får tro att den hålles öppen till en bit in i december då det är vinterlov. När detta startar är bland annat beroende när snön kommer till Humla.

För att öka säkerheten på skolhemmet och i skolan har vi köpt in olika typer av skyddsutrustning som barnen måste ha både i skolan och på skolhemmet. Sover man åtta till tio barn i ganska små rum är det sannolikt svårt att hindra smittan om någon på skolhemmet skulle bli smittad. Kanske även med skyddsutrustning, men det är säkert bättre med än utan.

Hygienesituationens utveckling.

Vi har i tidigare nyhetsbrev berättat och visat bild på vårt nya duschhus. Nu kan vi visa även en bild inifrån en duschkabin när några pojkar tvättar sig i vatten uppvärmt av solen. Vi kan jämföra den bilden med hur det var tidigare. Ingen dålig utveckling.

De första åren skedde bad och tvätt vid en vanlig trädgårdsslang eller i en bäck, vid vår picknickplats, cirka 15 minuters promenad från skolhemmet. 2015 ersattes trädgårdsslangen av gjutna platser med riktiga vattenkranar. Detta underlättade åtminstone tvätten av kläder.

Från dusch i trädgårdsslang

eller bad i bäcken vid
picknickplatsen till dusch i
varmvatten

på
skolhemmet.

Vi har, som nämnts i föregående nyhetsbrev, nu toaletter i båda ändarna av skolhemmet. Det blir mindre köer och kortare att gå för barnen, vilket är speciellt skönt på nätterna.

Utställning om KMCH på Ekebyhovs Slott den 15 november är inställd.

I början av november beslöts att all helgverksamhet på Ekebyhovs Slott skulle ställas in. Det innebär att vi inte kan ha vår utställning om KMCH, söndagen den 15 november som planerat.

Pär minns våra resor till skolhemmen.

Pär Nord är med i styrelsen för KMCH Support Group och har besökt skolhemmet fem gånger. Senast var han där på våren 2019. Han berättar:

"Det har verkligen hänt mycket sedan jag var i Nepal första gången 2007. Då bodde barnen tillsammans med lärare och kökspersonal i ett hyrt hus i Kathmandu. Det var första gången jag träffade Chembal och han berättade om livet uppe i Humla. Bland annat om snömannen Yetin så det var klart att jag längtade dit.

Sommaren 2011 gick drömmen i uppfyllelse och vi fem gubbar togs emot på flygplatsen i Kathmandu av Chembal. Först gällde det att skaffa nödvändiga tillstånd för att vandra i Humla och eftersom turismen är dåligt utvecklad där behövde vi tält - också ett speciellt toalettält eftersom det är förbjudet att bajsas i det fria i Himalaya -, liggunderlag och all köksutrustning. Sovsäckar hade vi med oss hemifrån.

Första etappen på resan går med inrikesflyg till den heta och kvalmiga låglandsstaden Nepalgunj på gränsen mot Indien. Där inväntar vi lämpligt flygväder till Simikot. Ett litet flygplan, som tar max 12 ??? passagerare och en hel del last, tar oss på knappt en timme upp till den lilla flygplatsen i Simikot som är Humlas huvudort på drygt 3000 meters höjd. Här sover vi en natt för att börja vänja oss vid höjden. Hit kommer också hästarna, hästförarna och kocken från Yangar för att hämta oss. Så när våra stora ryggsäckar, maten och allt annat som ska med är ordentligt fastspända på hästryggarna vandrar vi i väg med bara de små ryggsäckarna på ryggar.

Under de första resorna såg vi inte ett enda hjul, förutom de på flygplanens landningsställ, under hela tiden i Humla. Alla transporter görs med hästar, getter, får och jakar. Och människoryggar, speciellt kvinnliga. Vi mötte och gick förbi många karavaner med last av mjöl, ris, öl, byggmaterial, madrasser, salt. Ja allt transporterades på den smala, knaggliga och branta stigen. Nu byggs en väg mellan Simikot och den tibetanska gränsen så att på en del sträckor är det lätt att gå och det går att köra motorcykel. På sista resan såg vi till och med en lastbil. För oss tar det fortfarande tre dar och två övernattningar innan vi är framme. På de första två resorna tältade vi, men på de senare har vi bott inomhus i Kermi och på ett enkelt värdshus i Dharapori. För det mesta är det vår egen kock som lagar maten och ser till så att vi har kokt vatten i våra vattenflaskor.

Smal stig invid brant. Som huvudtransportled snart ett minne blott.

Lokalt kommer det nog att se ut så här bra länge än...

Det är en ganska hård men mycket vacker vandring. Vissa sträckor går i skog, vissa på bergssidor med svindlande utsikt. Och branta stup några centimeter från fotsulorna. Den värsta backen, som det tar fyra timmar att gå uppför, tar vi numer en omväg runt. I byn Kermi är det väl värt att gå upp några extra hundra höjdmeter för att bada i de varma källorna.

Väl framme i Yangar möts vi alltid av barnen uppställda på led. Uppklädda i sina träningsoveraller, som också är deras skolkläder, ger de oss gåvor i form av små buketter. De vuxna hänger khatas - vackra, tunna schalar - om våra halsar, så vi känner oss verkligen välkomna.

Ett typiskt välkomnande.

Efter avskedet från barnen 2019. Khatas och blommor. Tårarna blev kvar..

Den första gången tältade vi på den plåt där skolhemmet nu är byggt. De senare gångerna har vi sovit och mått gott i skolhemsbyggnaderna. Vi äter samma mat som barnen - ett fåtal traditionella rätter gjorda på mjöl och den endivliknande grönsaken som odlas i växthusen. Det är inte gott och den höga höjden gör att jag nästan aldrig är hungrig där.

Dagarna går med att umgås med barnen då de inte är i skolan, besöka skolan, klostret, Chembals föräldrar, som bor i ett slags ålderdomshem ovanför byn, och sammanträden med Chembal och föreståndaren. De berättar om vad som hänt sen sist, hur våra investeringar har använts och vi diskuterar deras önskemål och hur och om vi kan tillmötesgå dem. Vi går också genom ekonomin mycket noggrant och hittills har allt skötts mycket bra. En stor sak i ett land som lider av stark korruption och biståndströtthet. Senast bestämde vi att de solvärmda duscharna och en ny toalettbyggnad skulle byggas. Och det var dem vi skulle ha inspekterat på vår planerade, men på grund av coronan inställda, resa i våras. Då skulle vi också ha byggt en utställning om KMCH på ett museum i Kathmandu. Även den planerade utställningen på Ekebyhovs slott fick inställas av samma skäl.

Dagarna går fort däruppe och snart är det dags att vandra tillbaka och hoppas på att vädret tillåter de små flygplanen att landa i Simikot. På en resa fick vi vänta där i så många dagar att vi knappt hann med flyget från New Delhi och hem.”

Förnya medlemskapet eller bli ny medlem i KMCH Support Group.

Vi ser gärna att fler av våra givare även blir medlemmar i föreningen. Det kostar 100 kronor. Betalning kan ske separat eller tillsammans med en gåva, men glöm då inte att meddela att Ni önskar bli medlem. Ange e-postadress eller postadress.

Betala på vårt bankgiro 5604-4019, "swisha" på 123 412 5191 eller direkt till vårt bankkonto på Swedbank: Clearingnummer 8327-9 och kontonummer 904 500 6518.

Hälsningar
från styrelsen för

KMCH Support Group

genom
Hans

Som sagt. Sagolikt vackert och spännande.. Foto. Jonathan Stenvall.

Vill du inte längre ha våra utskick? [Avbeställ här >>](#).

Org.nr. 802437-1810 Bankgiro: 5604-4019 Swishnr.: 123 412 51 91KMCH Support
Group www.kmchumla.se E-mail: info@kmchumla.se